

Nr 165.

Av herr Nylander, om ändring av tullen å elektriska centralställverk och delar därtill m. m.

I gällande tulltaxa äro centralställverk och delar därtill upptagna under rubrik 791 med tull av 16 öre per kilogram och andra, ej särskilt nämnda delar och tillbehör till signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar under rubrik 792 med tull av 8 öre per kilogram.

Till sagda rubriker har på grund av ordalydelsen hänförts även *elektriskt* materiel av nu nämnda slag. Här inträffar sålunda det oegentliga förhållandet, att, medan annorstädes i tulltaxan sträng åtskillnad göres mellan elektriska och icke elektriska maskiner och apparater, vilka till och med äro upptagna under särskilda avdelningar, någon skillnad i tullbehandlingsavseende icke iakttages beträffande elektriska och icke elektriska centralställverk. Anledningen till denna oegentlighet är att vid tiden för gällande tulltaxas utarbetande elektriska ställverk ännu icke kommit till användning i vårt land. Ovannämnda tullsats av 16 öre per kilogram har sålunda blivit bestämd uteslutande med tanke på de då vanliga, rent mekaniska ställverksanordningarna.

Emellertid började de elektriska ställverken och övriga här berörda artiklar snart att finna användning inom landet. Till en början tillgodosågs behovet genom införsel från utlandet. I anledning av genom världskriget inträdda leveranssvårigheter framtvingades emellertid en svensk tillverkning av artiklarna ifråga. Denna tillverkning har numera nått den utveckling, att den helt kan fylla landets behov av dylika apparater.

Sedan de genom världskriget föranledda onormala rubbningarna i varuutbytet upphört och berörda leveranssvårigheter därigenom bortfallit, har den utländska konkurrensen med allt större kraft sökt motarbeta denna nya svenska industri bl. a. genom att vidtaga avsevärda sänkningar i sina tidigare pris. Vederbörande industribolag ingav redan i början av år 1918 en hemställan till Konungen i syfte att artiklarna ifråga skulle beläggas med en tull, som vore avpassad just för dessa varor och icke för artiklar, vilka ifråga om framställningskostnaderna stode på ett helt annat plan.

Såväl kommerskollegium som generaltullstyrelsen funno nämnda framställning beaktansvärd och tillstyrkte densamma under framhållande att införseltullarna å fabriken ifråga icke voro lämpligt avvägda. I syfte att även de svenska förbrukarna av berörda materiel skulle få tillfälle att meddela sin ståndpunkt i frågan, hade kommerskollegium berett bl. a. järnvägsstyrelsen

och svenska järnvägsföreningen tillfälle att yttra sig över framställningen. Från båda dessa håll tillstyrktes en ändring av tullsatserna, då dessa icke ansågos avpassade för här ifrågavarande artiklar. Emellertid har industribolagets framställning icke föranlett någon åtgärd från Kungl. Maj:ts sida, vilket torde kunna sättas i samband med det förhållandet, att den slutliga avvägningen av industriens tullskydd tills vidare uppskjutits. Då emellertid detta uppskov kan bli långvarigt och de nuvarande tullbestämmelserna på området medföra konsekvenser, vilka uppenbarligen aldrig varit avsedda och som bragt den elektriska ställverksindustrien i en bekymmersam ställning, vida ogynnsammare än andra industrier intaga, som äro baserade på tillverkningen av elektriska maskiner och apparater, synes, även om tullskyddsfrågan bör upptagas till slutligt avgörande i samband med en allmän revision av industritullarna, en provisorisk rättelse böra vidtagas.

Då man torde kunna utgå från att elektriska ställverk och övriga här berörda artiklar uttryckligen skulle hava undantagits från tillämpningen av rubrikerna 791 och 792, därest de varit kända vid tiden för tulltaxans utarbetande, synes en sådan rättelse lämpligen kunna åvägabringas genom en undantagsbestämelse i form av en anmärkning till berörda rubriker, varigenom artiklarna ifråga komma att tullbehandlas enligt annan rubrik med mera lämpligt avvägd tullsats.

Då tullen på elektriska maskiner och apparater icke utgår med lägre belopp än 10 procent av värdet — beträffande sådana maskiner och apparater för vilka tillämpas kombinerad vikt- och värdetull är tullen ofta avsevärt högre — och då elektriska centralställverk och övriga här berörda artiklar såsom helhet betraktade hava karaktären av elektrotekniska specialapparater, synes det därvid ligga närmast till hands, att artiklarna i tullbehandlingsavseende jämföras med de i Avd. XIII B av tulltaxan i rubrik 1087 upptagna elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda, med tull av 10 procent av värdet, vilken tullsats understiger de viktullsatsen, som av järnvägsstyrelsen och svenska järnvägsföreningen i deras yttranden godtagits.

Det må framhållas, att en dylik ändring av tullbestämmelserna på området torde komma att medföra en avsevärd förenkling av tullbehandlingen och att densamma sålunda står i god överensstämmelse med den tekniska revision av tulltaxan, som för närvarande pågår.

På grund av vad ovan anförts hemställer jag,

att efter rubrik 792 i gällande tulltaxa infogas en anmärkning av följande lydelse:

»Anm. till nr 791 och 792. Elektriska centralställverk och delar därtill samt andra, ej särskilt nämnda delar och tillbehör till elektriska signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar tullbehandlas enligt vad för elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda, är stadgat.»

Stockholm den 21 januari 1927.

Erik Nylander.